

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/110/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919200910
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5919200910.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: T. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XXX, Česká republika, štátny občan SR, zastúpeného JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova 3, IČO: 51 196 859, proti žalovanému: L. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. M. XXX, za účasti intervenienta na strane žalovaného: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 31 595 545, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Horná 26, Banská Bystrica, IČO: 36 858 299, o náhradu škody vo výške 3 872,42 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 9C/16/2019-274 zo dňa 03. 06. 2021, takto

rozhodol:

Výrok, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, odvolaním nenapadnutý, o s t á v a nedotknutý.

V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 3 872,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 28. 06. 2019 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovanému a intervenientovi priznal nárok na náhradu trov v rozsahu 95,68 % s tým, že v rozsahu plnenia jedného z nich zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 415 a § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, resp. § 57 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Konštatoval, že žalovaný porušil svoju povinnosť z dôvodu, že voľný pohyb domácich zvierat je na ceste zakázaný a majiteľ, resp. chovateľ alebo ním poverená osoba zodpovedá za zabezpečenie domáceho zvieratá proti voľnému pohybu po ceste. Ďalej uviedol, že boli naplnené všetky predpoklady pre zodpovednosť za škodu v zmysle § 420 ods. 1 OZ, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody, existencia príčinnej súvislosti a zavinenie. Škoda vznikla na motorovom vozidle žalobcu dňa 20. 07. 2018, keď do vozovky vbehol pes, ktorý narazil do pravej prednej časti vozidla. Privolaná polícia skonštatovala, že sa nejedná o dopravnú nehodu, preto na mieste so žalovaným, ktorý potvrdil, že pes mu nekontrolované odbehol, vyplnili správu o nehode, kde žalovaný sám uznal svoju zodpovednosť za spôsobenú škodu. Výšku škody mal súd preukázanú fakturáciou jednotlivých položiek opravy a náhradných dielov, ako aj znaleckým posudkom znalca z odboru cestná doprava a odhad hodnoty cestných vozidiel č. 26/2020. Súd sa vysporiadal aj s aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu, pričom mal preukázané, že žalobca bol

kupcom motorového vozidla Ford Mondeo na základe kúpnej zmluvy, pričom časť kúpnej ceny uhradil vo forme úveru prostredníctvom úverovej zmluvy so spoločnosťou ESSOX s.r.o. Medzi týmito zmluvnými stranami došlo k dohode o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k tovaru, avšak na základe zmluvy mal žalobca povinnosť zabezpečiť riadnu a včasnú údržbu tovaru, uskutočnenie potrebných opráv, jeho pravidelné technické prehliadky, pričom sám zo svojich finančných prostriedkov hradil celú opravu motorového vozidla. Vzhľadom k týmto skutočnostiam nebolo preukázané, že by škoda vznikla iným spôsobom, ako to naznačoval žalovaný, prípadne intervenient. O trovách konania rozhodol súd s poukazom na pomer úspechu strán v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie žalovaný, ako aj intervenient na strane žalovaného.

Žalovaný uviedol, že uznáva, že došlo ku škodovej udalosti, ktorú spôsobil pes vybehnutím do jazdnej dráhy vozidla, avšak nestotožnil sa s výškou škody, ktorá bola priznaná rozhodnutím súdu, nakoľko má za to, že ich pes o svojej hmotnosti a veku a vzhľadom aj na jeho poranenie nemohol spôsobiť také poškodenie vozidla, ktoré uviedol žalobca. V správe o nehode, ktorá bola spísaná dopravným policajtom bolo napísané poškodenie pravého predného blatníka a dverí, pričom navyše bol opravovaný predný nárazník a svetlomet. Je toho názoru, že s najväčšou pravdepodobnosťou sa mohlo jednať o poškodenie staršieho charakteru, ktoré nemohol spôsobiť ich pes. Ďalej sa stotožnil s vyjadrením intervenienta a žiadal, aby o výške škody súd na novo rozhodol.

Intervenient vo svojom odvolaní napádal výroky, ktorými bol žalovaný zaviazaný k náhrade škody a výrok o trovách konania. Podľa jeho názoru súd sa nesprávne vysporiadal s aktívnou vecnou legitimitáciou a podľa neho žalobca nebol v čase vzniku škodovej udalosti vlastníkom poškodeného osobného motorového vozidla, a teda nebol ani subjektom oprávneným na prijatie akejkoľvek náhrady z poistenia škodcu. Z osvedčenia o registrácii vozidla vyplynulo, že v čase škodovej udalosti vlastníkom vozidla bola leasingová spoločnosť ESSOX, s.r.o. Žalobca bol len prevádzkovateľ (držiteľ) osobného motorového vozidla a škoda mu nemohla vzniknúť. Podľa intervenienta škoda na veci môže vzniknúť len vlastníkovi a nie tretej osobe, v tomto prípade držiteľovi osobného motorového vozidla. Na tomto nemení nič ani fakt, že žalobca sa zaviazal odo dňa prevzatia motorového vozidla niesť všetky náklady vzniknuté v súvislosti s užívaním, opravami a údržbou. Uvedené možno vnímať len ako zmluvné dojednanie, s ktorým žalobca súhlasil a ktoré sa rozhodol v rámci zmluvného vzťahu rešpektovať. Namietal tiež nesprávnosť rozhodnutia o trovách konania, kde ho súd zaviazal spolu so žalovaným k náhrade trov, pričom v tejto časti považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné. Intervenient nie je stranou sporu, preto ho nemožno ani zaviazat' na náhradu trov, hoc vystupoval na neúspešnej strane. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu žalovaného a intervenienta sa prostredníctvom zástupcu vyjadril žalobca. K samotnej škode uviedol, že v servise CARent, a.s. boli pri oprave poškodeného vozidla zistené aj poškodenia vnútorných častí ako predného čela na pravej strane, svetla a iné. Žalobca tieto poškodenia preukázal jednak fotodokumentáciou vyhotovenou pri oprave vozidla, jednak rozsahom prác potrebných na opravu motorového vozidla, ktoré boli vyfakturované a z ktorých vyplýva rozpis jednotlivých prác a použitého materiálu. K poškodeniu vnútorných častí vozidla reálne došlo, pričom k nemu nemohlo dôjsť inak ako v dôsledku pôsobenia vonkajšej sily, avšak poškodenie vnútorných častí bolo zistené až po demontáži vonkajších častí, preto nemohli byť uvedené v správe spisovanej na mieste nehody. Najmä zo znaleckého posudku vyplynulo, že existuje technicky prijateľná energetická a geometrická korešpondencia poškodení zistených na vozidle Ford Mondeo po zrážke s konkrétnym psom o hmotnosti 45 kg. Vykonaným dokazovaním bol teda potvrdený mechanizmus vzniku poškodenia vozidla, ako aj výška spôsobenej škody. Čo sa týka námietok intervenienta, je pravdou, že mal pri kúpe vozidla uzatvorenú zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, avšak zároveň bola uzatvorená zmluva, na základe ktorej on ako kupujúci osobného motorového vozidla hradil na vlastné náklady všetky opravy, údržbu alebo vzniknuté poškodenie. Na základe tejto zmluvy sám uhradil práce vykonané servisom na oprave motorového vozidla po škodovej udalosti, keď došlo k stretnutiu vozidla so psom. Z uvedeného je zrejmé, že spoločnosti ESSOX škoda nevznikla, nakoľko opravu hradil žalobca. Čo sa týka náhrady trov, intervenient je subjektom zúčastneným sui generis, ktorý v súdnej veci netvorí so žalovanou stranou procesné spoločenstvo, avšak podľa žalobcu, ak intervenientovi v prípade úspechu strany, ktorú v konaní podporuje, môže byť priznané právo na náhradu trov konania, analogicky ho je možné v prípade neúspechu tejto strany zaviazat' na náhradu trov konania úspešnej strane. Nedošlo teda k naplneniu odvolacích dôvodov a žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Vo svojom vyjadrení žalovaný uviedol, že sa pridrižava obsahu predchádzajúceho vyjadrenia. Interveniент opakovane zastával názor, že otázka aktívnej vecnej legitímácie nebola zo strany súdu posúdená správne. Je zrejmé, že žalobca podpisom zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva previedol vlastnícke právo na veriteľa, teda spoločnosť ESSOX, s.r.o. V čase škodovej udalosti nebol vlastníkom predmetného vozidla a škoda mu nemohla vzniknúť. Dôkaz, ktorý žalobca predložil až v odvolacom konaní, teda že sa stal opäť vlastníkom motorového vozidla, na tento nie je možné prihliadať. Čo sa týka náhrady trov intervenientom, poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/35/2020, kde odvolací súd zaujal jasné stanovisko, že intervenient netvorí so žalovanou stranou procesné spoločenstvo, a preto ho nemožno ani zaviazat' k náhrade trov.

5. V ďalšom vyjadrení zástupca žalobcu zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jednotlivých výrokoch podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Výrok, ktorý odvolaním nebol napadnutý, ostal nedotknutý.

7. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu a z preskúmaného rozsudku. Medzi účastníkmi sporu sa riešila otázka, či žalobca má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla na motorovom vozidle v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 20. 07. 2018. Žalobca osobným motorovým vozidlom Ford Mondeo prechádzal Obcou Liptovská Teplá, pričom z pravej strany z chodníka vybehol pes, ktorý narazil do pravej prednej časti vozidla. Žalovaný ako majiteľ psa uznal svoju zodpovednosť a na mieste nehody po privolaní políciou bola spísaná správa o vzniku škodovej udalosti. Žalobca dal osobné motorové vozidlo opraviť v servise, pričom celková cena za opravu predstavovala 99 775,- Kč, ktorú žalobca zaplatil dňa 19. 12. 2018. Vstup intervenienta na strane žalovaného posudzoval súd z toho dôvodu, že intervenient vzniknutú škodu subsumoval pod poistnú zmluvu, z ktorej by náhrada škody bola hrazená. Komunálna poisťovňa tak v konaní vystupovala ako intervenient na strane žalovaného. Pre spochybnenie mechanizmu vzniku škody, resp. jej výšku bol súdu doložený posudok znalca Ing. Benka, ktorý potvrdil, že poškodenie predmetného vozidla vzniklo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 20. 07. 2018, pričom existuje technicky prijateľná energetická a geometrická korešpondencia poškodení po zrážke so psom o hmotnosti 45 kg, keď podľa poškodenia a deformácie pravej prednej časti vozidla bol náraz spôsobený mäkkým poddajným predmetom. Znalec sa vyjadril tak, že použitý materiál a rozsah prác pri oprave vozidla zodpovedá poškodeniu vozidla a jeho uvedeniu do pôvodného stavu. Súd prvej inštancie vzhľadom na to, že vozidlo bolo kupované v Českej republike a tiež bola zmluva o zabezpečovacom prevode práva uzatvorená v zmysle Občianskeho zákonníka platného v Českej republike, vyhodnocoval znenie § 2040 ods. 1, 2 v súvislosti s uzatvorenou zmluvou tiež v súlade s ust. 1405 Občianskeho zákonníka ČR. Súd nespochybňoval, že v čase škodovej udalosti za vlastníka bola považovaná spoločnosť ESSOX, na ktorú bolo prevedené vlastnícke právo počas existencie zabezpečovacieho prevodu, avšak aj v tomto prípade, pokiaľ vec užíva dlžník, zabezpečuje základnú správu vecí. „Ak pominie dôvod trvania zabezpečovacieho práva prevodu, umožní veriteľ osobe, ktorá zabezpečenie poskytla, výkon práva v predošlom rozsahu. Zároveň jej vydá všetko, čo z prevedeného práva získal alebo čo k nemu pribudlo proti náhrade nákladov, ktoré v súvislosti s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva účelne vynaložil.“ V zmysle § 1405 Občianskeho zákonníka ČR, kto vykonáva základnú správu cudzieho majetku, urobí všetko, čo je potrebné k jeho zachovaniu. Vzhľadom na obsah vyššie uvedených ustanovení súd prvej inštancie vyhodnotil, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby a vymáhanie náhrady škody, ktorá mu vznikla zaplatením opravy motorového vozidla po škodovej udalosti, tak aby bolo uvedené do stavu predchádzajúceho nehode. Navyše, v tomto prípade právo žalobcu vyplynulo aj z uzatvorenej zmluvy, na základe ktorej on bol osobou, ktorá zodpovedá za správu vozidla, jeho technický stav, opravy a zabezpečenia jeho riadneho využívania. Z uvedeného vyplynulo, že nebezpečenstvo škody na predmetnej veci - motorovom vozidle neprešlo na veriteľa, ale zostalo po celú dobu účinnosti zabezpečovacieho prevodu na dlžníkovi - žalobcovi. V konaní bolo nepochybne preukázané, že opravu motorového vozidla zo svojich finančných prostriedkov hradil žalobca. Navyše, ďalej bolo preukázané, že po splatení úveru sa žalobca stal riadnym vlastníkom uvedeného motorového vozidla. Súd ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, akým spôsobom pokladal za splnené všeobecné podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a mal tak preukázaný vznik konkrétnej škody, porušenie právnej povinnosti (§ 57 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z.), existenciu príčinnej

súvislosti medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti, ako aj zavinenie. Okrem výšky škody ostatné kritériá posudzované súdom nespochybnil ani žalovaný, ktorý potvrdil, že nezabezpečil svojho psa proti voľnému pohybu a došlo ku stretu zvierat'a s osobným motorovým vozidlom, ktoré v čase vzniku škody viedol žalobca.

8. Z takto zisteného skutkového stavu vychádzal aj odvolací súd, pričom so závermi súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožnil a na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania sa aj odvolaciemu súdu javí, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie a následne správne vec právne posúdil. Súd prvej inštancie dokazovanie a jednotlivé dôkazy vykonal a vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP. Vo svojom odôvodnení rozsudku riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

9. Pretože prvoinštančný súd sa vo svojom rozhodnutí zaoberal aj otázkami nastolenými v odvolacom konaní, odvolateľ tak neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. Čo sa týka námietky vznesenej intervenientom, že súd nesprávne posúdil nárok na náhradu trov konania, keď spoločne so žalovaným k náhrade trov zaviazal aj intervenienta, s takýmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd. V zmysle § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. V tomto prípade intervenient vystupujúci na strane žalovaného vstúpil do konania v súlade s § 81 a nasl. CSP. V konaní vystupoval ako intervenient, ktorý netvorí nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 77 CSP. So súhlasom strany, na ktorej intervenient v konaní vystupuje však má zabezpečený veľký rozsah procesných práv, ktoré v tomto prípade intervenient aj v konaní uskutočňoval. V súlade s ust. § 251 má nárok na náhradu trov konania aj intervenient, pričom sa primárne viaže na procesný úspech tej sporovej strany, popri ktorej sa na konaní zúčastňuje. Uvedené vyplynulo aj zo samotného návrhu intervenienta, keď vo svojich vyjadreniach žiadal, aby mu súd priznal plnú náhradu trov konania. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že pokiaľ má nárok na náhradu trov konania, ak by strana, ktorú v konaní podporuje, bola úspešná, je možné ho zaviazat' aj na náhradu trov konania v prípade, že strana v konaní, popri ktorej intervenient vystupoval, nebola úspešná. Pokiaľ teda žalovaný v konaní, resp. v jeho prevažujúcej časti úspešný nebol, následky prehry v spore znáša aj intervenient, ktorý v prevažnej miere popri žalovanom v konaní vystupoval. Z týchto dôvodov odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok o trovách prvoinštančného konania.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní proti žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného, priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach

podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).